

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА КИТАЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КУРСОВА РОБОТА

з китайської філології

на тему:

Засоби реалізації категорії заперечення в сучасній китайській мові

Студента групи Кит 06-22

Факультету сходознавства

Денної форми навчання

Спеціальності: 035 Філологія

Спеціалізації: 035.065 Східні

мови та літератури (переклад
включно), перша – китайська

Освітньо-професійної програми:

Китайська мова і література

та переклад, західноєвропейська мова

Конкіна Арсенія Дмитровича

Науковий керівник: доц. Малинюк І.В.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ ЗАПЕРЕЧЕННЯ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	6
1.1 Актуалізація проблеми вивчення категорій заперечення у сучасній китайській лінгвістиці	6
1.2 Специфіка заперечення в сучасній китайській мові.....	9
Висновки до 1 розділу.....	12
Розділ 2. ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАСОБІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КАТЕГОРІЇ ЗАПЕРЕЧЕННЯ.....	14
2.1 Функціональні особливості заперечних прислівників 不 bu та 沒 mei.....	14
2.2 Засоби реалізації заперечення та темпоральної семантики.....	19
Висновки до 2 розділу.....	28
ВИСНОВКИ.....	31
□ □.....	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	34

ВСТУП

Курсова робота присвячена вивченню категорії заперечення в сучасній китайській мові. Сучасна китайська лінгвістика продовжує досліджувати проблему вивчення заперечення в мовознавстві .

Заперечення - це одна з основних фундаментальних категорій будь-якої мови. У сучасному світі вчені лінгвісти, дослідники перебувають у процесі вивчення цієї теми, і питання, які вони вивчають, дуже різноманітні. Заперечення є поняттям фундаментальним і виражає зазвичай незгоду, заперечення, відмову тощо. Як категорія лінгвістичне заперечення може виражатися за допомогою лексичних, словотвірних, фразеологічних і синтаксичних способів.

Питаннями вивчення, поняття аспекту заперечення як одного з необхідних чинників існування та спілкування займаються різноманітні науки, такі як логіка, філософія та лінгвістика. Категорія заперечення одна з засадничих у лінгвістиці та є відображенням найважливіших і найсуттєвіших рис та сторін дійсності її усвідомлення.

Науковці-лінгвісти з Китаю, також займаються вивченням проблематики категорій заперечення багато років і до сих пір, залишаються невирішені питання в цій галузі. Способи і варіанти передачі негативних значень, виразів, емоцій і відносин, розглядається в загальній системі засобів вираження психічного стану людини, але особливості специфіки заперечення вивчалися вкрай мало, не так розширено, як необхідно.

Аналіз теоретичних праць підтверджує, недостатню увагу науковців дослідження такого явища , як категорія заперечення у сучасній китайській мові . І враховуючи те , що китайське мовознавство с кожним роком є об'єктом більш пильної уваги, перед науковцями стоїть завдання, детальнішого аналізу цієї проблеми.

Актуальність теми роботи полягає в її спрямованості на вивчення категорії заперечення в сучасній китайській мові. Актуальність теми дослідження підсилюється ще й необхідністю розроблення нового підходу до визначення категорії заперечення в китайській мові.

Метою роботи є встановлення особливостей\специфіки категорії заперечення в сучасній китайській мові.

Поставлена мета передбачає вирішення таких завдань:

- критично проаналізувати наукову літературу і сформулювати теоретичні положення роботи для вивчення категорій заперечення сучасній китайській мові;
- уточнити специфіку категорій заперечення сучасній китайській мові;
- розробити комплексну методику дослідження категорій заперечення сучасній китайській мові;
- виявити категорій заперечення сучасній китайській мові.

Об'єктом дослідження є категорія заперечення в сучасній китайській

мові, а **предметом** – засоби реалізації категорії заперечення в сучасній китайській мові.

Методи дослідження. Для дослідження даної теми передбачалось застосування теоретичних загальнонаукових методів, а саме аналіз, синтез, дедукція, порівняння та індукція для більш детального огляду проблематики дослідження. Для виявлення функціональних особливостей тематики передбачається застосування функціонального аналізу; для визначення граматичних структур, що відтворюють семантику спрямованості, нами буде використано структурний метод, контекстуальний метод для

уточнення особливостей функціонування засобів реалізації семантики спрямованості дії в текстах художнього та публіцистичного стилів.

Матеріалом дослідження виступають наукові роботи, а саме: 文贞惠 现代汉语否定范畴研究 (2010) // 论文大全 电子资源, 戴耀晶 (2000) 试论汉语的否定范畴 // 语言教学与研究, Lin, Jo-Wang (2003) “Aspectual Selection and Negation in Mandarin Chinese,” *Linguistics* 41/3, 425-459, Д. О. Карпека (2023) Практичний курс китайської мови, *Grammata Serica* (1940). *Script and Phonetics in Chinese and Si Stockh.*

Наукова новизна полягає у дослідженні та реалізації категорії заперечення в сучасній китайській мові.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості їхнього застосування під час укладання методичних матеріалів до навчальних дисциплін: “Китайська мова”, “Стилістика китайської мови”, “Теоретична граматики китайської мови”, “Лексикологія китайської мови”.

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаної літератури та додатків. Загальний обсяг роботи – 35 сторінок.

Розділ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ ЗАПЕРЕЧЕННЯ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

1.1 Актуалізація проблеми вивчення категорій заперечення у сучасній китайській лінгвістиці

Перший розділ цієї роботи присвячено визначенню аналізу категорії заперечення. Дослідженням цієї проблеми займаються не тільки китайські лінгвісти, але також китайські мовознавці з усього світу. У зв'язку з цим, існують різноманітні підходи й методи, і внаслідок чого неоднозначність розуміння цього питання, це пов'язано здебільшого з різними підходами і методами вираження заперечення. Багато вчених розглядають категорію заперечення під призмою "когнітивного підходу". Як заперечення людини, негативного сприйняття дійсності. Також існують роботи, що описують заперечення з позиції функціонально-семантичної лінгвістики, як категорію, що має мовні змісти та мовні вираження. У Китаї проблеми заперечення в сучасній лінгвістиці також є актуальною темою. До 1980-х років дослідження обмежувалися лише визначенням поняття заперечувальних речень, вивченням стосунків між запереченням і твердженням, а також описом показників заперечення. Вень Чженьхуей у своїй роботі зазначає, що "зі зростанням інтересу до функціональної граматики та когнітивної лінгвістики, вивченню семантичних категорій у китайському мовознавстві приділяється дедалі більше уваги. У 1990-х рр. серйозний переворот у наукових поглядах

китайських лінгвістів підготував ґрунт для подальшого розвитку цього напряму досліджень. У цих умовах вивчення категорії заперечення в китайській мові цілком природно стає одним з основних завдань лінгвістики. Заперечення, безсумнівно, відіграє виняткову роль у лінгвістичних дослідженнях, тому що розв'язання проблем заперечення і питань, пов'язаних із ним, дасть змогу дати пояснення іншим проблемам і, водночас, значною мірою розширить горизонти китайської мовознавчої науки загалом". (Вень Чженьхуей 2003:7).

Використання заперечних прислівників у китайській мові привернуло увагу деяких граматистів, які впродовж багатьох років проводили безліч досліджень, аналізуючи граматичні явища "bù" і "méi". 'bù' і 'méi' - не тільки найчастіше вживані заперечувальні прислівники в китайській мові, а й найчастіше вживані заперечувальні слова в китайській мові.

Існує безліч досліджень, присвячених відмінностям між "bù" і "méi" в сучасній китайській граматиці. Серед них найрепрезентативнішою та найвпливовішою є теорія часового рішення, яку обстоюють Лу Шусян, Го Жуй, Сюй Цзяньчжан, Лю Тунгуй та Чжан Шиян. Основна відмінність між негативними прислівниками 'bù' і 'méi' полягає в концепції часу. Лу (1980) вважає, що "méi" можна використовувати тільки для об'єктивної розповіді, обмеженої минулим і сьогоднішнім, але не майбутнім; "bù" використовують для суб'єктивного волевиявлення і він може стосуватися минулого, сьогоднішнього і майбутнього. Го (1997) вважає, що в "теорії процесу" і "непроцесу", 'bù' є запереченням часу і "непроцесом", який використовується для заперечення природи компонентів предиката. 'méi' використовується для заперечення процесу та існування подій. Сюй (2004) вважає, що заперечувальні прислівники 'bù' і 'méi' з предикатами мають підкорятися загальному часу, який був або не був обмежений, у стані чогось уже існуючого. 'méi' може використовуватися для заперечення, а 'bù' - для умовного заперечення.

Лю (2008) розрізняє внутрішній і зовнішній час 'bù' і 'méi' у дієсловах і вважає, що заперечувальні форми динамічних предикатів 'bù' і 'méi' можуть використовуватися, коли заперечувальна форма нетемпорального динамічного предиката використовує 'bù', а найбільш повне предикатне дієслово можна відрізнити за допомогою 'méi'. Деякі граматисти вважають, що основна відмінність між 'bù' і 'méi' відображається в суб'єктивній та об'єктивній точках зору. Сюй (2004) вважає, що, крім того, що вживання 'bù' і 'méi' обмежене часом, воно також схильне до суб'єктивних і об'єктивних обмежень. 'bù' може використовуватися в реченнях із суб'єктивним запереченням, а 'méi' переважно використовується в реченнях із суб'єктивним запереченням або умовно використовується в реченнях із суб'єктивним запереченням.

Автори статті «Фокус речення та дві нелінійні мовні категорії: заперечення і питання» (1993) Сюй Цзе і Лі Інчже вважають, що заперечення це нелінійна категорія, у нього немає особливої сфери дії, а центр заперечення це фокус (реми) усієї пропозиції, між фокусом заперечення та негативним словом немає прямого зв'язку щодо порядку їхнього спрямування у реченні. Позиція негативних слів залежить від характеристик тієї частини промови, якою вони є і, одночасно, може бути показником фокусу (цит. по 12, с. 111). Юань Юйлін виражає іншу точку зору, стверджуючи, що заперечення з погляду верховинні структури речення є лінійною граматичною категорією, у нього є самостійна сфера дії і фокус, позиція негативного слова в реченні впливає на весь порядок слів (2000) (12, 111).

Сфера дії і фокус заперечення Люй Шусян ще в 1985 р. зазначав, що сфера дії заперечення - це вся та частина пропозиції, яка слідує за показниками заперечення нібито, а його фокус зазвичай той елемент в кінці пропозиції, який виділяється інтонаційно (крім службових) слів та особистих займенників). Однак якщо перед показником заперечення є елементи з контрастним наголосом, фокус заперечення зміщується на них (цит. по 12, с. 111). Визначення фокусу заперечення важливо виходити з поєднання факторів

інтонаційного виділення і контексту, вказуючи при цьому, що з службові частини, володіють здатністю бути засобами для виділення фокусу заперечення. Іншими словами, вони є синтаксичними показниками фокусу заперечення в китайській мові (цит. 12, с. 111).

Аналізуючи доступні та широко розповсюджені теорії концепції заперечення, можна стверджувати про неоднозначність у лексично-прагматичній концепції та, природно, вимагати ширшого аналізу та глибшого розгляду цієї проблеми. З огляду на те що способи реалізації семантики заперечення в різних мовах різняться, то порівняння й аналіз структури категорії заперечення допомагає дослідити, зрозуміти й пояснити деякі аспекти ще не вивченого в цій царині. Також можна зробити висновок, що сама функція заперечення є більш об'ємною, ніж тільки лексичний її прояв у вигляді граматичних форм. Мається на увазі когнетивна, тобто психологічна функція. На сьогоднішній день вчені-лінгвісти продовжують вивчати і досліджувати, аналізувати категорію заперечення і в функціонально-семантичній структурі, і в більш широкій психо-фізіологічній сфері, у світогляді та сприйнятті особистості.

1.2 Специфіка заперечення в сучасній китайській мові

До певного періоду, а точніше до кінця минулого століття китайська лінгвістика сильно відрізняється від західної. Маються на увазі підходи до вивчення певних тем, а також методи дослідження були різними. Але далі все змінюється, і в процесі вивчення питань заперечення китайськими вченими виділяються три основні області:

- 1) це виокремлення сфери дії та фокусу заперечення, у чому вони різні та в чому збігаються;
- 2) починають порівнювати синтаксис і семантику маркерів заперечення 不 bù і 沒 méi;

3) досліджують заперечувальні конструкції та розглядають проблеми асиметрії, синтаксису та семантики твердження та заперечення (Ху Цинго 2007).

У китайській мові існує близько десятка заперечних прислівників, серед яких, наприклад: 别 bié "ні/не", 甬 béng "не треба; не потрібно", 不 bù "не", 没 (méi) "ні, не", 莫 mò "ні, не", 未 wèi "ще ні", 无 wú "ні, не", а також деякі складні слова, що складаються з них: 不曾 bù céng "ніколи", 不要 bú yào "не треба", 不用 bú yòng "не треба", 没有 méi yǒu "ні, не", 尚未 shàng wèi "ще не", 未必 wèi bì "не обов'язково", 未曾 wèi céng "ніколи", 未尝 wèi cháng "ще ні", 无须 wú xū "не треба" .

没 méi та 不 bù є найпоширенішими та найважливішими запереченнями, оскільки вони загалом відображають особливості граматичної категорії заперечення в китайській мові. І 不 bù, і 没 méi зазвичай заперечують дієслова та прикметники. Хоча ці два прислівники вивчаються десятиліттями, мало що було узгоджено, за винятком того, що 是 shì "бути" може заперечуватися тільки за допомогою bù, тоді як 有 yǒu "мати; бути" може заперечуватися тільки за допомогою 没 méi. Насправді, було запропоновано багато конкуруючих і навіть суперечливих узагальнень щодо відмінностей між 不 bù та 没 méi. Наприклад, згідно з Лю (Lü, 1982), 没 méi використовується в об'єктивній розповіді з минулим і теперішнім часом, тоді як 不 bù аперечує суб'єктивне бажання; Бай (Bai, 2000) стверджує, що основна відмінність полягає не в часових посиланнях, а між об'єктивною розповіддю та суб'єктивною оцінкою; Лі та Томпсон (Li and Thompson, 1981) стверджують, що 不 bù - це нейтральний негативний маркер, який заперечує існування стану, тоді як 没 méi заперечує завершення події/дії; Hsieh (2001) і Lin (2003) також стверджують, що 不 bù вибирає статичні ситуації, тоді як 没 méi вибирає динамічні ситуації; згідно з Лі (1999), 不 bù позначається знаком [-telic], тоді як 没 méi позначається знаком

[+telic]; Shen (1995) розглядає відмінність між 不 bù і 沒 méi, як паралельну до відмінності між обмеженими і необмеженими ситуаціями; і, нарешті, Liu (1997) стверджує, що ці два негативні маркери відрізняються за способом, тобто 沒 méi є реалізованим, а 不 bù – ірреалізованим.

Бай Цюань, у своїй статті, яку він присвятив помилкам викладання та дослідженні заперечувальних частинок 不 bù та 沒 méi підкреслює, що прийнята раніше думка про те, що частка 不 bù використовується лише для заперечення теперішнього та майбутнього, 沒 méi використовується для минулого та теперішнього, а дієслова зі значенням емоційного стану, розумової діяльності можуть виражатися лише за допомогою 不 bù. Китайський вчений Ши Сіяо, який присвятив статтю аналізу відмінностей у категоріях заперечення 不 bù і 沒 méi (Ши Сіяо 1995), зазначає, що 不 bù, заперечуючи дію, відображає особисту, тобто суб'єктивну думку мовця, а 沒 méi є більше об'єктивним свідченням заперечення.

Також слід зробити акцент на тому, що в царині вивчення проблематики заперечення дослідження зачіпають таке поняття як заперечувальні конструкції, окрім тільки загальноприйнятих і поширених маркерів 不 bù і 沒 méi. Так у своїй роботі "Валентний аналіз речень типу" Го Жуй показують конструкцію: (一个人 (也/都) 没来 □ Yīgè rén (yě/dōu) méi lái) "Жодна людина не прийшла." [1998]; (上午, 我一点儿水也没喝 □ Shàngwǔ, wǒ yīdiǎn er shuǐ yě méi hē); 'Ранок, а я не випив води'; (这几个汉字, 我一个都不认识 □ Zhè jǐ gè hànzì, wǒ yīgè dōu bù rènshí. 'Ці ієрогліфи, я не розумію'. Конструкція виражає категоричне заперечення.

Науковець Сяо Гочжен, досліджуючи заперечення 不 bù та морфеми 了 (liǎo), акцентує, що їхнє злиття характеризується стабільністю та виражає ввічливу відмову. Ця конструкція привносить емоційний відтінок м'якості й тактовності, наприклад (让他下不了台 'ràng tā xià bu liǎo tái' ставити його в

незручне становище), (不了了之 'bù liǎo liǎo zhī' кинути справу, не доводячи її до кінця) .

Чжоу Сяобін, описує конструкцію "不太..."(bù tài) (не надто + прикметник) [1992], розрізняючи її два види. На його думку ці два види відрізняються значенням, побудовою, обмеженням у виборі прикметника, а також характером прислівника ступеня "太"(tài) (занадто), наприклад:

1. 今天我的身体的身体不太舒服□"jīn tiān wǒ de shēn tǐ bú tài shū".

Сьогодні я не дуже добре себе почуваю.

2. 我不太不累。 " wǒ bú tài lèi" . Я не так втомився.

3) 太不好意思 'tài bù hǎo yì si'. Бути занадто сором'язливий.

4) 太感谢您谢了 ! 'tài gǎn xiè nín le'. Дякую Вам велике !

Висновок до розділу 1

Отже, у першому розділі нашої курсової роботи на тему: "Засоби реалізації категорії заперечення в сучасній китайській мові" ми дійшли висновку, що вивчення категорії заперечення в китайській мові має пріоритетне значення. У цій темі досі залишається досить багато питань, проблем, нюансів і нерозкритих тем, які можуть вплинути на висновки під час

подальшого вивчення категорії заперечення в китайській мові. Дуже важливо розібратися в цій темі, щоб надалі зрозуміти всю її суть і структуру заперечного речення.

У китайській мові існує багато варіантів заперечення, але головні це 不 (bù) та 沒 (méi). І 不 (bù), і 沒 (méi) зазвичай заперечують дієслова та прикметники. Хоча ці два прислівники вивчаються десятиліттями, мало що було погоджено, за винятком того, що 是 shì "бути" може заперечувати тільки за допомогою 不 bù, тоді як 有 yǒu "мати; бути" може заперечуватися тільки за допомогою 沒 méi.

Також можна помітити покращення тенденції та підходів у лінгвістів до вивчення мовних явищ питань заперечення з функціонально-семантичного, а не з поверхневого боку. Але якщо узагальнити всі дослідження і матеріали з цього питання, то напрошується висновок, що немає якогось спільного підходу і системи у вивченні поняття категорія заперечення в сучасній китайській мові. Китайські лінгвісти не мають якоїсь спільної думки. Існує величезна кількість запитань і проблем, і вони, природно, потребують подальшого вирішення.

Розділ 2. Функціонально-семантичні особливості засобів реалізації категорії заперечення

2.1 Функціональні особливості заперечних прислівників 不 bù та 沒 (méi)

І 不 (bù), і 沒 (méi) можна ставити перед дієсловом і прикметником, щоб заперечити його значення. Однак 不 (bù) і 沒 (méi) зазвичай не є взаємозамінними, тому важливо знати, коли потрібно використовувати 不 (bù) на противагу 沒 (méi), і навпаки.

1. 不 (bù) Заперечення в теперішньому та майбутньому часі.

不 (bù) зазвичай використовується для заперечення дії, яку ви не хочете робити або не маєте наміру робити (в майбутньому). Тому "Я не хочу йти" або

"Я не піду" будуть вживанням 不 (bù). Незалежно від того, чи це "не хочу цього робити" або "не збираюся цього робити", використовуйте 不 (bù). Наприклад:

1. 他今天晚上不看电影 □ tā jīntiān wǎnshàng bù kàn diànyǐng. Він не буде дивитися фільм сьогодні ввечері.
2. 妈妈不回来喝咖啡 □ māma bù huílái hē kāfēi. Мама не повертається на каву.
3. 老师明天不来 □ lǎoshī míngtiān bù lái. Учитель завтра не прийде.

2. 不 (bù) Заперечує звичні дії.

不 (bù) може використовуватися для заперечення звичних дій, для вираження того, що ви просто не маєте звички робити, наприклад, їсти м'ясо, дивитися телевізор або пити алкоголь. Для цього просто потрібно поставити 不 (bù) перед дієсловом. Наприклад:

1. 他不吃鱼 □ tā bù chī yú. Він не їсть рибу.
2. 你们都不喝咖啡吗 □ nǐmen dōu bù hē kāfēi ma? Ви всі не п'єте каву?
3. 你不用互联网看电影 ? nǐ bù yòng hùliánwǎng kàn diànyǐng? Ви не використовуєте Інтернет для перегляду фільмів?
4. 她晚上不洗澡吗 □ tā wǎnshàng bù xǐzǎo ma? Вона не приймає душ вночі?

! Зверніть увагу, що, хоча граматично правильно вживати 没 (méi) у всіх наведених вище реченнях, 没 (méi) не заперечує жодної звичної дії. Наведені вище речення, якби вони містили 没 (méi) замість 不 (bù), виражали б те, що мовець не виконував названої дії (в один конкретний момент у минулому). Отже, мова не йшла б про звичні дії.

3. 不 (bù) зазвичай вживається з прикметниками.

Коли йдеться про просте заперечення прикметника (наприклад, "не жарко"), використовуйте 不 (bù). Наприклад:

1. 他不瘦 □ tā bù shòu. Він не худий.
2. 我家不进 □ wǒ jiā bù jìn. Не заходь в мій дім.
3. 今天天气不热 □ jīntiān tiānqì bù rè. Сьогодні погода не спекуча .

4. 不 (bù) як "ставити запитання".

Існує кілька способів використання 不 (bù) для постановки запитань. Один з них - це стверджувально-заперечні питання. Це робиться шляхом проголошення дієслова, а потім негайного повторення цього дієслова в заперечному стані (з 不 (bù)). Наприклад:

1. 您是不是我的老板？ nín shì bùshì wǒ de lǎobǎn? Ви мій бос?
2. 他爱不爱她 □ tā ài bù ài tā? Чи любить він її?
3. 你们星期六上不上课 □ nǐmen xīngqīliù shàng bù shàngkè? У вас заняття в суботу?

5. 不 (bù) також може використовуватися для створення запитань-тегів.

У питанні-мітці використовується форма стверджувально-заперечного питання, але воно ставиться в кінці речення. Вони використовуються для отримання схвалення або прийняття твердження, дуже схожі на англійські "OK?" або "right?". Для цього не можна використовувати 没 (méi). Наприклад:

1. 我们一起去喝绿茶，好不好 □ wǒmen yìqǐ qù hē lǜchá, hǎobù hǎo?

Давай разом вип'ємо зеленого чаю, добре?

2. 你是好的工程师，对不对□nǐ shì hǎo de gōngchéngshī, duì bùduì?

Ви хороший інженер, чи не так?

3. 这只北京烤鸭，好吃不好吃□zhè zhī běijīng kǎoyā, hào chī bù hào chī?

Ця качка по-пекінськи смачна?

4. 你过得好不好? nǐguò dé hǎobù hǎo? У тебе добре йдуть справи?

6. 没 (méi) заперечує минулі дії.

没 (méi) і 没有 (méiyǒu) можуть використовуватися для заперечення дій, що відбулися в минулому, або для того, щоб сказати, що щось ще не відбулося.

Наприклад:

1. 她昨天没吃米饭□tā zuótiān méi chī mǐfàn. Вона вчора не їла рису.

2. 姐姐没有做早饭□jiějie méiyǒu zuò zǎofàn. Моя сестра не приготувала сніданок.

3. 你没去公园吗□nǐ méi qù gōngyuán ma? Ви не ходили в парк?

! У цих прикладах варто звернути увагу на кілька речей. По-перше, граматично правильно опускаєти 有 (yǒu) у реченнях з 没有 (méiyǒu). Крім того, речення з 不 (bù) були б граматично правильними, якби не слова часу, які вказують на те, що мова йде про минуле.

7. Тільки 没 (méi) заперечує з 有 (yǒu).

没 (méi) може використовуватися для заперечення дієслова 有 (yǒu) ("мати") у значенні "не мати". Ви можете використовувати 没 (méi) тільки для

передачі цього значення. Граматично неправильно використовувати 不 (bù) для заперечення 有 (yǒu). Наприклад :

1. 在我的班没有人能回答这个问题 □ zài wǒ de bān méiyǒu rén néng huídá zhège wèntí. Ніхто в моєму класі не може відповісти на це питання.
2. 她没有哥哥 □ tā méiyǒu gēgē. У неї немає брата.
3. 他没有满分 □ tā méiyǒu mǎnfēn. Він не отримав повних оцінок.

! Бувають випадки, коли ви можете повністю опустити 有 (yǒu), але при цьому висловити 没有 (méiyǒu), (що означає "не мати" або "немає"). Одним з відомих прикладів цього є 没办法 (méi bànfǎ) ("не може бути" [що станеться]). Однак правильними є як 没 (méi), так і 没有 (méiyǒu). Наприклад:

1. 他没办法 □ tā méi bànfǎ. Він не може вдіяти.
1. 真拿你没办法 □ zhēn ná nǐ méi bànfǎ . Я дійсно нічого не можу тобі зробити.
1. 她没有办法 □ tā méiyǒu bànfǎ. Вона нічого не може зробити.
1. 这是班委会的决定 □ 我也没有办法 □ zhè shì bān wěi huì de juédìng, wǒ yě méiyǒu bànfǎ. Це рішення класного комітету, і в мене немає вибору.

8. 没 (méi) - для порівняння.

没 (méi) або 没有 (méiyǒu) можна використовувати для простих порівнянь, що означають "не такий... як...".

(!) Для цього можна використовувати лише 没 (méi) або 没有 (méiyǒu), але не 不 (bù). Наприклад:

1. 他没有她矮 □ tā méiyǒu tā āi. Він не такий низький, як вона.
2. 她的电脑没有我的电脑大 □ tā de diànnǎo méiyǒu wǒ de diànnǎo dà.

Її комп'ютер не такий великий, як мій.

3. 我们都没有班主任忙 □ wǒmen dōu méiyǒu bānzhǔrèn máng. Ніхто з нас не зайнятий так, як класний керівник.

9. 不 (bù) вживається майже виключно з певними дієсловами.

Деякі дієслова просто ніколи не заперечуються 没 (méi) або 没有 (méiyǒu). До них відносяться дієслова 是 (shì) ("бути") і 在 (zài) ("перебувати (в місці)"), а також деякі психологічні дієслова, такі як 知道 (zhīdào) ("знати") і 认识 (rènshi) ("знати (людину)"). Щодо цих дієслів, то найкраще просто використовувати їх у кожному конкретному випадку. Усвідомлення їх існування може врятувати вас від певної плутанини.

Приклади:

1. 他以前不是我的班主任 □ tā yǐqián bùshì wǒ de bānzhǔrèn. Раніше він не був моїм класним керівником.
2. 他不知道她写汉字 □ tā bù zhīdào tā xiě hànzi. Він не знав, що вона пише про чоловіків.
3. 马可小时候不认识安娜 □ mǎ kě xiǎoshíhòu bù rènshí ānnà. Марко не знав Анни, коли був дитиною.
4. 昨天安娜不在学校 □ zuótiān ānnà bùzài xuéxiào. Анни вчора не було в школі.

2.2 Засоби реалізації заперечення та темпоральної семантики

1. Стандартне заперечення з "不 (bù)".

不 (bù) зазвичай використовується для заперечення дієслова в теперішньому і майбутньому часі, або для того, щоб говорити про те, чого ви не робите за звичкою. Тож висловлювання наприклад "Я не хочу йти", або "Я не піду" є типовими прикладами вживання 不 (bù).

Стандартний спосіб заперечення дієслів у китайській мові - за допомогою 不 (bù). Щоб заперечити дієслово, просто поставте 不 (bù) перед ним.

Приклади :

1. 他不是聪明的学生 □ tā bùshì cōngmíng de xuéshēng. Він не розумний студент.
2. 为什么她不喜欢吃牛肉 □ wèishéme tā bù xǐhuān chī niúròu ? Чому вона не любить яловичини?
3. 我不吃苹果 □ wǒ bù chī píngguǒ. Я не їм яблука.

2. Заперечні прикметники.

Виявляється, структура з прикметником в основному така , як і з дієсловом.

Приклади :

1. 我不努力。 wǒ bù nǔlì. Я не працюю багато.
2. 学校不小。 xuéxiào bù xiǎo. Школа не маленька.
3. 现在老师不凄凉 □ xiànzài lǎoshī bù qīliáng. Зараз вчитель не нещасний.

3. Заперечні команди з "不要" (bùyào).

Ви можете використовувати 不要 (bùyào), щоб наказувати комусь: "не треба" (робити щось). Це схоже на іншу негативну команду "别 (bié)".

! Увага: пін'їнь для 不要 пишеться "bùyào", але вимовляється "búyào" через правило зміни тону.

Заперечні команди в китайській мові ("не" або "не") утворюються за допомогою 不要 (bùyào). Зазвичай підмет опускається, як наприклад в англійській мові.

Приклади:

1. 如果你有事的话，今天就不要来了。rúguǒ nǐ yǒushì dehuà, jīntiān jiù bùyào láile. Якщо тобі є чим зайнятися, не приходь сьогодні.
2. 不要着急! bùyào zhāojí! Не поспішайте!
3. 请，不要插队。qǐng, bùyào chāduì. Будь ласка, не стрибайте в чергу.
4. 不要碰我! bùyào rèng wǒ! Не чіпай мене!

4. Заперечні команди з "别 (bié)"

Замість того, щоб сказати "не" за допомогою 不要 (bùyào), ми можемо сказати "не" трохи швидше і сильніше, використовуючи 别 (bié).

Окрім використання 不要 (bùyào), заперечні команди також можна створювати за допомогою 别 (bié). Ви можете вважати 别 (bié) скороченням від 不要 (bùyào), оскільки структура обох однакова.

Приклади :

1. 别吸烟! bié xīyān! Не палити!

2. 别听她的话 □ bié tīng tā dehuà. Не слухай її.
3. 最好的别迟到。 zuì hǎo de bié chídào. Краще не запізнюватися.
4. 我们在谈生意呢，你别插话。 wǒmen zài tán shēngyì ne, nǐ bié chāhuà. Ми обговорюємо бізнес, будь ласка, не перебивайте.
5. 高考的时候，别说话。 gāokǎo de shíhòu, bié shuōhuà. Не розмовляйте під час вступного іспиту до коледжу.

5. Вираження "припинити робити" за допомогою "别... 了 (bié... le)."

Можливо, ви знаєте, як створювати заперечні команди за допомогою "bié", але що робити, якщо хтось вже це робить? Шаблон 别.... 了 (bié... le) - це все, що вам потрібно, щоб сказати комусь "ПРИПИНИТИ РОБИТИ ЦЕ" (що він вже робить).

Приклади:

1. 别做了，休息一下！ bié zuòle, xiūxi yíxià! Припиніть це робити і зробіть перерву!
2. 别说了，你需要做作业 □ bié shuōle, nǐ xūyào zuò zuo yè. Припиніть говорити, вам потрібно зробити домашнє завдання.
3. 别吃了，和绿茶。 bié chīle, hé lǜchá. Перестаньте їсти його із зеленим чаєм.

Інше значення.

Шаблон "дієслово 别。。。了 (bié... le)" також можна використовувати, щоб заперечити пропозицію співрозмовника або спробувати змінити його ідею. Різниця між цим вживанням і попереднім прикладом полягає в тому, що дія ще не відбулася. Наприклад:

1. 别带了，太热了！ bié dài le, tài rè le! Перестань носити, дуже жарко!

2. 别喝了，出去喝吧。bié hēle, chūqù hē ba. Кинути пити, вийти і випити.
3. 天气冷了，别出去了。tiānqì lěngle, bié chūqùle. Холодно, не виходь.

6. Заперечення минулих дій за допомогою "没有"(méiyǒu) .

Використовуйте 没有 (méiyǒu) для заперечення минулих дій (щоб сказати, що хтось чогось не зробив або чогось не сталося). Зазвичай дієслова можна заперечувати за допомогою 不 (bù), але ця конструкція використовується для звичних або теперішніх дій. Якщо ж дієслово стосується дії в минулому, слід використовувати 没有 (méiyǒu).

Приклади:

1. 早上手机响了，可是我没有听见。zǎoshang shǒujī xiǎngle, kěshì wǒ méiyǒu tīngjiàn. Вранці дзвонив телефон, але я його не чув.
2. 他没有通过汉语水平考试。tā méiyǒu tōngguò hànyǔ shuǐpíng kǎoshì. Він провалив тест на знання китайської мови.
3. 我没有回法国，我去上海了。wǒ méiyǒu huí fàguó, wǒ qù shànghǎile. Я не повернувся до Франції, я поїхав до Шанхаю.

7. Існує два основні способи подвійного заперечення. Простіший спосіб полягає у використанні подвійного заперечення з модальними дієсловами, такими як 会 (huì) або 能 (néng) . Складніший спосіб - заперечити і підмет, і присудок.

Заперечення перед заперечним словом.

Цей шаблон просто використовує 不是 (bùshì) безпосередньо перед заперечним присудком:

підмет+不是+不/没+присудок.

У цьому шаблоні використовуються модальні дієслова 会 (huì) ,
能 (néng) або 可能 (kě néng) , які заперечуються перед
заперечуваним присудком:

Підмет+不+会/能/可能+不/没+присудок.

Присудком обох моделей може бути дієслово або прикметник.

Приклади:

1. 不是不报，时候未到。bùshì bù bào, shíhòu wèi dào. Справа не в тому, що я не буду повідомляти, а в тому, що час ще не настав.
2. 我不是不想去看电影，而是我没有钱。 wǒ bùshì bùxiǎng qù kàn diànyǐng, ér shì wǒ méiyǒu qián. Справа не в тому, що я не хочу йти в кіно, просто в мене немає грошей.
3. 他不会面对救援置之不理的。 tā bù huì miàn duì jiùyuán zhìzhībùlǐ de. Він не буде ігнорувати рятувальні заходи.
4. 我不会勉强你去学你不喜欢的东西 □ wǒ bù huì miǎnqiáng nǐ qù xué nǐ bù xǐhuān de dōngxī. Я не буду змушувати вас вчити те, що вам не подобається.
5. 对不起，您能不能再说一遍？ duìbùqǐ, nín néng bùnéng zàishuō yībiàn? Вибачте, ви можете повторити це?
6. 你不能只许愿，不还愿。 nǐ bùnéng zhǐ xǔyuàn, bù huányuàn. Не можна просто загадати бажання і не виконати його.

8. Заперечення перед іменником в однині.

Ця структура використовується для виразів на кшталт "ні один", часто з тематичними коментарями. □□□□□(Méiyǒu yīgè rén) ("жодна людина") еквівалентна □□□ (Méiyǒu shéi) ("нікому").

Структура:

(Тема) + 没有+(іменник)+不/没+присудок +的.

Приклади:

1. 没有一个人不认识她的 □ méiyǒu yīgè rén bù rènshí tā de. Немає людини, яка б її не знала.
2. 他们学校的学生没有一个不会写汉字的 □ tāmen xuéxiào de xuéshēng méiyǒu yīgè bù huì xiě hànzì de. Жоден з учнів у їхній школі не вміє писати китайськими ієрогліфами.
3. 她的男朋友没有一个不聪明的 □ tā de nán péngyǒu méiyǒu yīgè bù cōngmíng de. Жоден з її хлопців не розумний.
4. 我们大学的学生没有一个没参加 HSK3 的。 wǒmen dàxué de xuéshēng méiyǒu yīgè méi cānjiā HSK3 de. У нашому університеті немає жодного студента, який би не проходив HSK3.

9. Вираження "ніколи" за допомогою "从来(cónglái)".

Хоча 从来 (cónglái) може мати і позитивне значення, зазвичай його вживають, коли хочуть сказати, що ви ніколи чогось не робите (за звичкою або як правило), або що ви ніколи чогось не робили (це не є частиною вашого життєвого досвіду). В обох випадках 从来 (cónglái) може скорочуватися до просто 从 (cóng) у повсякденному мовленні.

Ніколи не робити" з 从来 (cónglái) + 不 (bù).

Коли після 从来 (cónglái) ви пишете 不 (bù), ви висловлюєте те, що ви ніколи не робите чогось (за звичкою або як правило). Це часто використовується як спосіб відмовитися від чогось, як-от: "Я ніколи не п'ю".

(!)Майте на увазі, що 从来 (cónglái) може скорочуватися до просто 从 (cóng) у повсякденному мовленні.

Приклади:

1. 他从来都钓不到鱼 □ tā cónglái dōu diào bù dào yú. Він ніколи не ловить рибу.
2. 我从来不去看我的老朋友。 wǒ cónglái bu qù kàn wǒ de lǎo péngyǒu. Я ніколи не відвідую своїх старих друзів.
3. 中午我从来不睡午觉 □ zhōngwǔ wǒ cónglái bu shuì wǔjiào. Я ніколи не дрімаю опівдні.

Використовуйте 从来 (cónglái) з 没 (méi) або 没有 (méiyǒu) (i 过 (guo) після дієслова), щоб показати, що ви ніколи не робили чогось (це не є частиною вашого життєвого досвіду). Зараз ви говорите про минуле, тому що ви

говорите про те, чого не робили раніше, тому 没有 (méiyǒu) є доречним. 过 (guo) також має сенс, тому що ви робите заяву про свій життєвий досвід.

! Знову ж таки, 从来 (cónglái) може скорочуватися до просто 从 (cóng) у повсякденному мовленні. Зверніть увагу, що після дієслова може стояти об'єкт або інша інформація, але 过 (guo) має стояти безпосередньо після дієслова.

Приклади:

1. 您从来没有想过这个短语吗？ nín cónglái méiyǒu xiǎngguò zhège duǎnyǔ ma? Ви ніколи не думали про цю фразу?
2. 他从来没见过他的家人 tā cónglái méi jiànguò tā de jiārén. Він ніколи не зустрічався зі своєю родиною.
3. 我从来没有看过多了 wǒ cónglái méiyǒu kànguò duōle. Я ніколи не бачив занадто багато.

10. Висловлюємо "не дуже" за допомогою "不太 (bù tài)".

Можливо, вам знайоме використання 太 (tài) для вираження "занадто", наприклад, коли щось "занадто дороге" або "занадто гаряче". 不太 (bù tài) - подібна модель для вираження

заперечення, яка означає "не дуже" або "не так" (буквально "не надто"). Зверніть увагу, що в цій моделі зазвичай не використовується 了 (le).

不太 (bù tài) з прикметниками.

Примітка: Цей шаблон також можна використовувати з не-прикметниками. Дивіться нижче для отримання додаткової інформації.

Приклади:

1. 我也只是了解一个概况，具体的细节我也不太清楚。 wǒ yě zhǐshì liǎo jiè yīgè gài kuàng, jùtǐ de xìjié wǒ yě bù tài qīngchǔ. Я розумію лише огляд і не знаю конкретних деталей.
2. 她很害羞，不太喜欢说话。 tā hěn hài xiū, bù tài xǐ huān shuō huà. Вона дуже сором'язлива і не любить багато говорити.
3. 她觉得他不太努力。 tā juéde tā bù tài nǔ lì. Вона вважає, що він не надто старається.

不太 (bù tài) з дієсловами.

Цей шаблон можна використовувати з деякими психологічними дієсловами (наприклад, 喜欢 (xǐhuan), 想 (xiǎng), 明白 (míngbai)), як у випадку з наступними прикладами. Ці дієслова відносно обмежені.

Приклади :

1. 我不太喜欢下棋。wǒ bù tài xǐhuān xià qí. Я не дуже люблю грати в шахи.
2. 费不了太多钱。fèi bùliǎo tài duō qián. Це не коштує багато.
3. 我不太同意他的想法。wǒ bù tài tóngyì tā de xiǎngfǎ. Я не зовсім згоден з його думкою.

11. "Але" з "不过 (búguò)".

Замість простого 可是 або 但是, ви також можете використовувати м'якший і неформальний 不过 (búguò), що також означає "але". Як і його аналоги, 不过 - це сполучник, який стоїть між двома окремими реченнями. Структура: (什么什么什么) , 不过 (什么什么什么) 。

Приклади:

1. 这本书写得很好。不过我不想买。zhè běn shūxiě dé hěn hǎo, bùguò wǒ bùxiǎng mǎi. Ця книга добре написана, але я не хочу її купувати.
2. 他是个很好的老板。不过他很喜欢训人。tā shìgè hěn hǎo de lǎobǎn, bùguò tā hěn xǐhuān xùn rén. Він хороший начальник, але йому подобається навчати людей.
3. 那个花园不太大。不过还可以去看看。nàgè huāyuán bù tài dà, bùguò hái kěyǐ qù kàn kàn. Сад не дуже великий, але все одно можна піти подивитися.

12. Прикметниковий додаток "得不得了 (de bùdéliǎo)".

Самостійно 不得了 (bùdéliǎo) означає "жахливий" або "жахливий". Але як доповнення, -得不得了 (de bùdéliǎo) може використовуватися, щоб показати, що ситуація серйозна або може призвести до жахливих наслідків. Він також може вживатися в позитивному значенні, як, наприклад, в англійській мові, коли ми говоримо "I'm terribly happy" (я страшенно щасливий).

! Як і багато інших граматичних моделей, -得不得了 (de bùdéliǎo) працює як з прикметниками, так і з психологічними дієсловами.

Приклади:

1. 没什么不得了的事 □ 不要着急 □ méishénme bùdélé de shì, bùyào zhāojí!
Нічого серйозного, не хвилюйтесь!
2. 再这样下去 □ 那可不得了 □ zài zhèyàng xiàqù, nà kě bùdélé. Якщо так піде й далі, то буде жахливо.
3. 今天天气是热得不得了 □ jīntiān tiānqì shì rè dé bùdélé. Сьогодні надзвичайно спекотна погода.

Висновок до розділу 2

У другому розділі курсової роботи було розглянуто Функціональні особливості 不 (bù) та 没 (méi) та їх значення і позиції у реченні.

没 (méi) і 不 (bù) - найчастіші та найважливіші заперечення, оскільки в цілому відображають особливості граматичної категорії заперечення у китайській мові.

不 (bù) зазвичай використовується для заперечення дієслова в теперішньому та в майбутньому часі, або для того, щоб говорити про те, чого ви не робите за звичкою. Тож висловлювання наприклад "Я не хочу йти", або "Я не піду" є типовими прикладами вживання 不 (bù).

Ще можна додати, що 不(bù) може використовуватися для заперечення звичних дій, для вираження того, що ви просто не маєте звички робити, наприклад, “пити каву” або “дивитися телевізор”. Для цього просто потрібно поставити 不 (bù) перед дієсловом.

没 (méi) і 没有 (méiyǒu) - можуть використовуватися для заперечення дій, що відбулися в минулому чи для того, щоб сказати, що щось ще не відбулося. Є випадки, коли 没 (méi) - використовується для порівняння. 没 (méi) або 没有 (méiyǒu) можна використовувати для простих порівнянь, що означають "не такий... як...". Для цього можна використовувати лише 没 (méi) або 没有 (méiyǒu), але не 不 (bù).

У першій половині другого розділу написано, що позиція або значення негативного прислівника в реченні залежить зазвичай від контексту речення. Також, функціональні особливості заперечних прислівників 不(bù) та 没(有) (méi(yǒu)) пояснюють граматичні правила їх використання з різними видами дієслів та в різних значеннях.

Інша половина другого розділу показує, що є зв'язок між засобами реалізації заперечення в китайській мові та темпоральною семантикою. Можна зробити висновок, що засоби заперечення в китайській мові можуть виконувати різні функції для вираження цієї темпоральної семантики, які допомагають виявити часові межі подій та їх граматичну послідовність.

Також було визначено, що в залежності від контексту і самої темпоральної семантики, використовуються різні види засобів заперечення. Наприклад, у майбутньому часі, для вираження заперечення, можна використовувати конструкцію "不会 (bú huì)" майбутній час, а для того щоб, показати це у минулому часі, для вираження заперечення, можна використовувати слово "没"(méi). Це вказує на те, що дія закінчилась чи не відбулася.

Існує декілька структур з заперечними прислівниками, які можуть використовуватися для вираження часових періодів. Можна зазначити такі засоби, як (Ніколи не робити) з 从来 (cónglái), вираз "припинити робити" за допомогою "别... 了" (bié... le), і 不要 (bùyào), щоб наказувати комусь: "не треба" (робити щось), тощо. Доведено, що засоби заперечення в китайській мові можуть виконувати різноманітні функції для вираження темпоральної семантики.

ВИСНОВКИ

У першому розділі курсової роботи проведено аналіз категорії заперечення в китайській мові, розглянуті теоретичні засади вивчення категорії заперечення, актуальність проблеми вивчення категорії заперечення у китайській лінгвістиці та специфіка заперечення в сучасній китайській мові. Доведено, що дослідженням цієї проблеми займаються не тільки китайські лінгвісти, але також китайські мовознавці, граматисти з усього світу. Також наявні роботи, що описують заперечення з позиції функціонально-семантичної лінгвістики, як категорію, що має мовні змісти та мовні вираження. Зі зростанням інтересу до функціональної граматики та когнітивної лінгвістики, вивченню семантичних категорій у китайському мовознавстві приділяється дедалі більше уваги. У цих умовах вивчення категорії заперечення в китайській мові цілком природно стає одним з основних завдань лінгвістики. Існує безліч досліджень, присвячених відмінностям між 不 bù і 沒 méi в сучасній китайській граматиці. Серед них найрепрезентативнішою та найвпливовішою є теорія часового рішення, яку обстоюють Люй Шусян, Го Жуй, Сюй Цзяньчжан, Лю Тунгуй та Чжан Шиян.

Головне завдання курсової роботи було показати та дослідити засоби реалізації категорії заперечення в сучасній китайській мові. Розглянути теоретичні засади дослідження категорії заперечення в китайській мові та виявити, що велика кількість дослідників займалось вивченням цієї темою, наприклад: китайські, американські та європейські дослідники. Виявлено, що заперечні слова і конструкції можуть надавати, змінювати контекст і саме значення речення. Дослідження сучасної китайської мови, як теми категорії заперечення досліджуються у різних аспектах, наприклад: граматичних, культурних і соціальних. Всі ті аспекти показують, що заперечення є дуже об'ємною роботою, але не достатньо розкритою.

Також дослідження полягало у тому, щоб виявити мовні засоби реалізації категорії заперечення, семантичні та функціональні особливості засобів реалізації категорії заперечення в китайській мові. Одним з головних засобів реалізації заперечення в китайській мові є частки 不 bù і 没(有) méi(yǒu). 没 méi та 不 bù є найпоширенішими та найважливішими запереченнями, оскільки вони загалом відображають особливості граматичної категорії заперечення в китайській мові. Ці частки, можуть позначити відсутність дії, або стану в реченні. Заперечення можна виражати за допомогою багатьох інших заперечних слів, і конструкцій, про які було написано у другому розділі курсової роботи.

Виявлено такі особливості засобів реалізації категорії заперечення: речення з 不 bù зазвичай використовується для заперечення дієслова в теперішньому і майбутньому часі, або для того, щоб говорити про те, чого ви не робите за звичкою. 没(有) méi(yǒu) використовується для заперечення минулих дій, щоб сказати, що хтось чогось не зробив або чогось не сталося. Ці особливості категорії заперечення доводять, що в залежності від контексту використовуються ті чи ті засоби та конструкції категорії заперечення.

摘要

课程第一章对汉语否定范畴进行了分析，否定范畴研究的理论基础，否定范畴研究问题的现实意义，并考虑了现代汉语中否定的特殊性。事实证明，不仅中国的语言学家，而且世界各国的汉语语言学家和语法学家都在致力于这个问题的研究。

该课程的主要任务是展示和研究现代汉语中否定范畴的实现方式。审视汉语否定范畴研究的理论基础，可以发现大量的研究者已经研究过这个话题，例如：中国、美国和欧洲的研究者。研究发现，否定词和结构可以改变上下文和句子的含义。现代汉语研究作为否定范畴的话题，从语法、文化、社会等多个方面进行研究。所有这些方面都表明，《否认》是一部非常庞大的著作，但披露得不够充分。汉语中否定的主要意思之一是助词“不 bù”和“没（有） méi (yǒu)”。

没 méi 和不 bù 是最常见和最重要的否定形式，因为它们普遍反映了汉语否定语法范畴的特征。这些助词可以表明句子中没有动作或状态。否定范畴的实现方式具有以下特点：带“不”的句子通常用来否定现在时和将来时的动词，或者谈论自己不习惯做的事情。没（有） méi (yǒu) 用于否定过去的行为，表示某人没有做某事或某事没有发生。否定范畴的这些特征证明，根据上下文，可以使用否定范畴的某些手段和结构。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Алла Паславська (2005) заперечення як мовна універсалія : принципи, параметри функціонування.
- Bai, Q. (2000). ‘bù’, ‘méiyǒu’ jiàoxué hé yánjiū shàng de wùqū[‘bù’ and ‘méi’ Errors in Teaching and Research], *yǔyán jiàoxué Yǔ yánjiū*, 19(03), 21-25.
- Bai, Quan (2000) “‘Bu’, ‘Mei(you)’ Jiaoxue he Yanjiu shang de Wuqu [Error Zones for Bu and Mei(you) in Teaching and Research],” *Yuyan Jiaoxue yu Yanjiu* 2000/3, 21-25.
- Chao, Yuanren (1968) *A Grammar of Spoken Chinese*, University of California Press, Berkeley.
- Chao, Yuen-Ren. 1968. *A grammar of spoken Chinese*. Berkeley: University of California Press.
- Д. О. Карпека (2023) Практичний курс китайської мови.
- Dai, Yaojing (2000) “Shilun Xiandai Hanyu de Fouding Fanchou [On the Category of Negation in Modern Chinese],” *Yuyan Jiaoxue yu Yanjiu* 2000/3, 45-49.
- 戴耀晶 (2000). 试论汉语的否定范畴//语言教学与研究。
- Grammata Serica (1940). *Script and Phonetics in Chinese and Si Stockh*.
- Grammata Serica (1949). *The Chinese language*, N. Y.
- Hsieh, Miao-Ling. 2001. *Form and meaning: Negation and question in Chinese*. California: University of Southern California dissertation.
- Контрастивний аналіз синтаксичної структури (2021) англійською , українською та китайської мови А. В. Сітко, І. В. Струк, Г. Г. Єнчева.

Li, Mei (1999) Negation in Chinese, PhD dissertation, University of Manchester, Manchester.

Liu, T. G. (2018). Cóng dòngcí de shíjiān xìng kàn “bù” hé “méi” de qūbié [The Difference between ‘bù’ and ‘méi’ from the Temporality of Verbs]. *Dōngběi shīfàn dàxué*, 14(01), 56-89

Lin, Jo-Wang (2003) “Aspectual Selection and Negation in Mandarin Chinese,” *Linguistics* 41/3, 425-459.

McEnery, Anthony and Zhonghua Xiao (2002) “Domains, Text Types, Aspect Marking and English-Chinese Translation,” *Languages in Contrast* 2/2, 51-69.

McEnery, Anthony, Zhonghua Xiao and Lili Mo (2003) “Aspect Marking in English and Chinese: Using the Lancaster Corpus of Mandarin Chinese for Contrastive Language Study,” *Literary and Linguistic Computing* 18/4, 361-378.

Negation in Chinese (2000): A corpus-based study Authors: Richard Xiao & Tony McEnery .

Peng Zhou, Stephen Crain, and Rosalind Thornton The Use of the Chinese Negative Adverbs ‘bù’ And ‘méi’ (2022) by Secondary School Students in Yaoundé, Cameroon.

Shen, J. H. (2019). Hánguó liúxuésēng pǐ dìng fùcí ‘bù’ hé ‘méi’ de xí dé piān wù yánjiū [A Study on the Acquisition Bias of The Negative Adverbs ‘bù’ and ‘méi’ in Korean International Students]. *Hā’ěrbīn shīfàn dàxué*, 26(1), 98-104.

Shi, Y. Z. (2011). Kěndìng hé fǒudìng de duìchèn yǔ bù duìchèn [Symmetry and Asymmetry of Affirmation and Negation] (Updated Edition). Beijing Language and Culture University Press (Vol. 3, pp105-118).

文贞惠现代汉语否定范畴研究(2010)//论文大全 电子资源。